

PROFrösön

Jubileumsnummer
1971-2021

PRO*filen*

Ordförande	Tapani Bergbacka	070-3696842	vtapanib@outlook.com
Kassör	Gunnar Bergman	070-2137447	gunnarbergman1@gmail.com
Sekreterare	Elsy Walter 063-103880	070-5213163	elsy.walter@gmail.com
Studieorg.	Gurli Söderström	073-0370559	gurli.soderstrom@telia.com
Ord ledamot	Bo Edin	076-6330896	edinjo5454@gmail.com
Ord ledamot	Maritta Ohlsson	070-2263764	maritta.ohlsson@hotmail.com
Ord ledamot	K.G Brygg	070-3920367	kgbrygg1938@gmail.com
Ersättare	Gulli Sundberg	073-8060302	gulli.sundberg@gmail.com
Ersättare	Sture Martinsson	070-3035531	sture.e.v.martinsson@gmail.com
Ersättare	Solveig Palm 063-37214	070-2078362	

Ordförande har ordet.

Vår verksamhet under åren, efter det att vi bildades 1/10 1971, har alltid varit omfattande och varierande. Vi har genomfört otaliga studiecirklar, friskvårdsaktiviteter, resor, kultur och utbildande verksamheter.

Vi har deltagit i externa aktiviteter och försökt påverka alla pensionärers situation i samhället genom medverkan i och påverkan av kommunens och regionens verksamhet genom KPR och RPR.

Även antalet medlemmar har varierat från startens cirka 150 till nuvarande antal drygt 400 personer.

De kommande åren kan komma att kräva mer av föreningen. Verksamheterna kan förändras! De så kallade sociala medierna tar allt större plats och kräver kostsam utrustning. Medieutbudet ökar i samhället och pockar på vårt intresse. Det är lättare att få kontakt med omvärlden än vad det varit någonsin tidigare.

Det mesta är nog bra och även vi i vårt PRO måste följa med tidens anda. Ta till oss det bästa av det nya. Men vi får inte glömma bort att det personliga mötet under trivsamma och lediga former kan aldrig ersättas helt av någon form av sociala medier.

Jag tror att vårt PRO kommer även de kommande 50 åren fortsätta att medverka för social rättvisa till alla och skapa aktiviteter som våra medlemmar efterfrågar.

Tapani Bergbacka

Tapani Bergbacka
ordförande sedan 2015.

Kontaktombud 2021

83251-83253	Karl Gustaf Brygg	070-3920367
83254-83255	Gudrun Strömstedt	063-43518
83242	Elsy Walter	070-5213163
83242	Maritta Ohlsson	070-2263764
83243	Tapani Bergbacka	070-3696842
83244	Sylvia Berg	070-3250979
83247	Ulla Yrefors	063-515765
83293	Inger Hamrin	070-3417653

Övriga postnummer: Sylvia Berg tel 070-3250979.

Benämningen av det vi i dag kallar kontaktombud har varierat, likaså vad de har haft för uppgift. Det startade 1986 och kallades då Väntjänsten. På den tiden hade de en mer utåtriktad roll. Bl.a fick de gå på olika avdelningar på äldreboenden och läsa högt för de som ville.

Benämningen ändrades med tiden till Ombud för uppsökande verksamhet som hade som uppgift att välkomna nya medlemmar eller vara sällskap på den första PRO träffen.

De kunde också ordna olika aktiviteter för att öka gemenskapen i föreningen och vara en länk mellan medlemmarna och styrelsen.

Kontaktombuden i vår förening har haft många av dessa uppgifter men under senare år har det förenklats mer och mer. Tiderna förändras och eftersom många av medlemmarna har kodlås på sina ytterdörrar har vi fått organisera om.

Numera sänder vi i stället trippelskraplotter till de som fyller jämna år. Och givetvis har vi kontakt med varandra om vi vet att någon behöver det. Så länge vår medlemstidning PROfilen utkommer så delas ju den också ut av våra kontaktombud.

Sylvia Berg

Solfrid Bäckman och Irma Bergner var båda kontaktombud men hade också under många år ansvar för förtäringen till Friskvårdsdagen. Det bjöds på soppa och smörgås den dagen. Solfrid var bland mycket annat friskvårdsansvarig medan Irma hörde till köksgruppen också det under lång tid. Foto: Elsy Walter

PRO Frösön och kulturen

Under Harry Dahlgrens period som ordförande var kulturen ständigt aktuell.

En som samarbetade med Harry under den tiden är dåvarande teaterpedagogen på Kulturskolan i Östersund, Maria Flink Opoku. Hon återger här historien om det stora projekt som hon gjorde med Harry och som fick namnet "Ålderdomshemmet Lyckan".

"Harry kontaktade mig och frågade om vi skulle göra något tillsammans. Jag berättade att jag arbetar med barn och ungdom, men att vi kanske skulle kunna göra ett projekt tillsammans, pensionärer och ungdomar? Där föddes vårt projekt "Ålderdomshemmet Lyckan" Vi började med ett gäng 13 åringar och ett gäng från Frösö PRO som var intresserade av teater. Kulturskolan och PRO tillsammans.

Jag skrev manus till pjäsen, regisserade och började även att rodde med en turné runt länet till orter såsom Strömsund, Sveg, Svenstavik och Gällö. Det blev ganska snabbt ett stort projekt och såklart lades premiären på Storsjöteatern i Östersund. Ett filmteam inom kulturskolan fick uppdraget att göra en filmsekvens till pjäsen. Även ett gäng teaterhugade som var i yngre medelåldern fick också plats i pjäsen.

Man kan tro att det rullade på utan bekymmer, så var det dock inte. Gång på gång klagade de på varandra. Trettonåringarna tyckte att pensionärerna var sega och pensionärerna tyckte att trettonåringarna saknade respekt och pratade för fort. Jag hade inte bara regin för pjäsen att ta hand om utan att också försöka ena gruppen. Ibland gick jag hem och grät för att det var så tufft, men jag är inte den som ger upp i första taget.

Till sist hittade jag en modell där de äldre fick bli lite mentorer för ungdomarna.

Samarbetsövningar och samtal ledde plötsligt till förståelse över generationsgränserna.

När vi åkte från den sista platsen med turnébussen så suckade trettonåringarna och sa att det är synd att det var över, för det här var det roligaste de varit med om. Resultatet blev mycket gott och jag kommer aldrig glömma hur högt politikerna skrattade i Svenstavik. Själv fick jag alltid en skrattattack när filmsekvensen spelades upp och en av pensionärerna drömde sig bort att han var Indiana Jones och skulle rädda sin drömkvinna.

Jag minns Harry som en varm, ståtlig och mycket rolig man. Han intog scenen med en självklarhet och pondus. Som han alltid hade stått på scenen. Han fick med sig de andra på ett underbart sätt och alla hans kontakter inom kulturen gjorde mitt arbete mycket lättare bla som producent för föreställningen. Jag tror att jag aldrig hade kommit på idén att arbeta över generationsgränserna om inte Harry kommit med förfrågan.

Om jag skulle göra om det? Troligen, eftersom Harry var en person som verkligen kunde övertyga en om att det här är rätt. Nu kör vi! Kulturpersonligheter som Harry måste det skrivas om och vi måste minnas dem. De som gjorde skillnad och gjorde något för att människor skulle få må bra. Man mår bra av Kultur!"

Maria Flink Okopu

Idag arbetar Maria på en skola utanför Uppsala. Under tiden som dramalärare i Östersund 2000-2019, producerade hon 60 pjäser men har nu sitt kreativa fokus på bokskrivande. Främst barnböcker, vilket hon hoppas ska börja bli utgivet from nästa år.

Sylvia Berg

Bilder från teater och körverksamheten

Bild
från

teatern Ålderdomshemmet Lyckan 2006. Fr.v: Marie Persson, Gunnar Lindgren i peruk, Birgitta Håkansson, Ruben Karlsson, Ann Marie Häggblad, Harry Dahlgren, Frida Beimark och Hjördis Söderman. Hon var 86 år och äldst. Hon rullades in i rullstol för att komma snabbare in på scenen. Den yngsta var 13 år.

Foto: Maria Flink.

Frösö PRO:s kör har utsändning med Jämtlands radio från Västervik den 31 mars 1993.

Körledare Arnold Östlund

Foto:C-E.C

PRO Frösöns fana.

I vårt förråd på lokalen står vår vackra fana. Den är av tjockt sidentyg och så här gick det till när beslutet kom att PRO Frösön skulle ha en egen fana. Det var vanligt på den tiden att en fana ingick i identifikationen av en förening. Numera ses inte föreningsfanor i bruk så ofta, endast vid olika demonstrationer och då med särskilda budskap.

Vår fana används oftast vid begravningar och fanbärare väljs varje år på årsmötet. Så här gick det till när de beslöts att den skulle anskaffas:

I ett protokoll daterat den 12 november 1992 skriver sekreteraren Elsa Hurtigh följande:

§7: En PRO-fana ska anskaffas. Vi ska sy den själva och Erland Olofsson ska anskaffa stång och knopp, max 5000 kr får den kosta. K.E Jansson ritar den. Georg Dahlberg anser att det ska finnas en fana i PRO och han uppmanar alla att ställa opp och hjälpa till. Kostnaden för den ska med i nästa års budget. Ture tittar på material som kostar c:a 99 kr/meter. Kassören anslår 5000 kr till fanan.

På bilden t.v tar Alva Karlsson och Greta Källström de första stygnen på den nya fanan. Det står under bilden att den är klar efter en månads arbete. De har fått sy både dag och natt för att hinna bli klar till den stora invigningen.

Foto: C-E.C

Så här skaldar K-E Jansson i en lång vers vid invigningen::

"Den symboliserar vänskap och trygghet om sociala rättigheter och jämlikhet.

Det om något skapar en vaken aktiv pensionär som studerar, reser, hjälper andra utan besvär".

Till höger visas bilden när den under stor pompa och ståt invigs den 18 februari 1983. Ordförande vid den tiden var Karl-Erik Jansson som här stolt visar upp PRO Frösöns nya fana. Intill står Alva och Greta som får ta emot långa applåder för sitt verk.

Foto:C-E.C

Den ständiga lokalfrågan...

Lokalfrågan har varit ett bekymmer av och till under alla år. De första åren hölls möten i Böle, Vallaskolan och ytterligare några tillfälliga platser. Pensionärsföreningens förespråkare hävdade att en så stor förening borde ha möjlighet till personliga kontakter och att den som blivit gammal inte ska behöva sitta ensam och isolerad bara för att det inte finns en lokal att hålla till i. Men den 31 januari 1972 skedde det stora att en lokal invigdes i källarvåningen av Rådmansarkens barnstuga i Hornsberg som PRO Frösöns egen lokal. En tidningsartikel från den tiden berättar att när huset byggdes beslöts att källaren som egentligen var avsedd som ungdomslokal inte behövdes utan pensionärsföreningen fick hyra den.

På invigningsfesten donerades en klocka av svensk-amerikanen Ludvig Höijd att hänga på väggen. Den finns fortfarande kvar i vår lokal i Lövsta.

Samtidigt som PRO Frösön bildades 1971 började diskussionerna om att det borde finnas ett servicehus på Frösön.

I oktober 1972 beslutar därför kommunfullmäktige efter påtryckningar från PRO Frösön att ett ålderdomshem på Frösön skall byggas. Bygget höll på till 1975 då Västervik var klart och invigdes. Där fick PRO Frösön en lokal som skulle räcka till 2008 då ombyggnaden började och vi miste Västervik som samlingslokal.

I Februari 2011 flyttade vi in i Lernias lokaler i Lövsta och där är vi fortfarande. Den är dock för liten för medlemsmöten men passar bra för våra cirklar och styrelsemöten. Medlemsmöten har vi haft i Vallaskolans matsal. Det var en överenskommelse mellan skolan och PRO Frösön att vi skulle vara rastvakter på barnens lunchraster i Vallaskolan mot att få använda deras matsal för våra medlemsmöten.

P.g.a Corona och många barn i skolan är vi nu återigen utan lokal stor nog för medlemsmöten. Vi räddas av en närbelägen restaurang "hos Andreas" men det är förstås en osäker lösning. Sylvia Berg

Till vänster en av våra allra äldsta medlemmar, Nisse Isaksson. Han körde bussen på många av våra resor under 80-talet.

När han fyllde 100 år den 19 februari 2020 var vår förening en av de första att gratulera.

Foto: Tapani Bergbacka

På bilden ovan serverar dåvarande studieorganisatör Sara Funseth Irma Wester på invigningsfesten av lokalen på Rådmansgatan i jan 1972. Bilden är tagen ur ett tidningsurklipp från LT.

Berättelsen om Medlemstidningen PROfilen

PRO Frösön grundades 1971 genom att en grupp medlemmar i Östersund-Frösö pensionärsförening beslutade sig för att bilda PRO Frösön. Den nya föreningen hade 200 medlemmar. När föreningen firar 50 årsjubileum finns drygt 400 medlemmar.

Många ordförande har passerat under 50 år. Harry Dahlgren hette ordföraren vid den tiden då jag blev medlem i Frösö PRO. Han efterträdde Karl Erik Jansson, som i sitt yrkesliv arbetat som distriktschef på Folksam.

När Harry Dahlgren avgick 2008 tog Karl Gustav Brygg över ordförandeskapet. Någon gång i början av 2000-talet startade föreningen ett medlemsblad där Sören Sjökvist var upphovsmannen, ett litet häfte som helt enkelt döptes till "Medlemsbladet".

När Harry Dahlgren tog över rodret tyckte han att namnet var rätt anonymt och utlyste en tävling om nytt namn. Tävligen vanns av Bjarne Breil vars förslag var "PRO-filen". Motiveringen var att medlemsbladet ju är en del av PRO Frösöns profil och den ger ett tvärsnitt av verksamheten. Till redaktör utsågs Inger Breil.

Tidningens format förändrades också till ett A4-format och ett korsord tillkom. Många medlemmar skickade in bidrag till PRO-filen, t ex ett beredskapsminne av Åke Lindman, Civil i beredskapstid av Bjarne Breil och Beredskapstiden i Norge av Ester Åsberg de två sistnämnda erhöll första och andra priset vid Kultursatsningen 2005 i biblioteket Östersund.

Eftersom föreningen inte var så ekonomiskt stark trycktes tidningen på landstingets tryckeri till ett förmånligt pris. PRO-filen fick uteslutande beröm efter en enkät, t ex "Bra format och viktig information om vad som händer kommande period".

Från 2010 trycktes tidning med färgbild på första sidan och färgfoton inne i tidningen till ett något högre pris.

Från 2014 kommer endast ett nummer att produceras, mot tidigare två nummer per år.

Tidningen är mycket kostsam, totalt 12 000 kronor per med tryckning och distribution. PRO-filens framtid är oviss, och diskussioner pågår inom styrelsen om förändringar.

Inger Breil

T.h Inger och Bjarne Breil
på torget "Stare Mesto" i gamla stan
Prag våren 2005. Foto: Inger Breil

Mer om händelser inom föreningen

Torsdagsutflykt 2012. Fr.v: Ewa Wedberg, Maj Sjödin, Elisabeth Malmgren, KG Brygg, Solfrid Bäckman, Ingeborg Karlsson, Gun Dahlström, Ingrid Hagström, Karin Högberg, Siv Brännström och Tidde Högberg. Foto:Gun Dahlström

Alla medlemmar inbjöds att skriva en sångtext till "Kamratvisa för PRO Frösön". Tävligen vanns av Gun Dahlström som gjort en kamratvisa med ny text till melodin "Du ska få min gamla svärmor...".(Den sjungs fortfarande som inledning på alla våra medlemsmöten).

Kulturen fick stort utrymme under Harry Dahlgrens tid som ordförande, PRO Frösön erhöll bland annat landstingets Folkhälsostipendium, 10 000 kronor, som sedan användes till ett projekt kallat Livsstilsprojektet.

PRO Frösön med damkören Senioritorna och Glada grabbars kör i samverkan med Länsmusiken och Östersunds församling gav en konsert år 2005 i Östersunds stora kyrka där överskottet 38 250 kr gick till Qvinnojouren.

En liknande konsert våren 2006 bidrog med 21 910 kronor till "läkare utan gränser". En annan form av kultur var upplevelsepromenader till intressanta projekt, som t ex Frösö Kyrka, Öneberget, Konsten i Torvalla med Karl Gustaf Brygg ledare.

Många intressanta resor anordnades under Maj-Britt Anderssons tid som reseledare, både inom- och utomlands, bussresa till Prag våren 2005, Estland 2006 och adventsresor till kyrkor i Jämtland, IKEA Sundsvall, Vildmarksvägen över Stekenjokk, Moose Garden, Thaiändska paviljongen Utanede, Hälsingeresan, Åland, Dalarna och många fler.

T.v Katarina Näsström och Solfrid Bäckman på en av föreningens resor till Prag våren 2005.

Text och foto Inger Breil

Dorith Sjölander berättar om en Vintersemester på 1950 talet.

Vi var glada och lyckliga för vi hade fått hyra SJs Banvaktstuga Timmerkojan som ligger ett par mil innan man når Storlien. Vi, det var Elsa och Harry Dahlgren, Dorith och John Sjölander och barnen Hans-Erik och Tommy 2. år.

Harry ägde en Morris Minor på den tiden, så transportfrågan var inget bekymmer.

Vi packade allt som behövs för en veckas fjälltur, mat och kläder, skidor och pulkor.

John hade också packat isborr och annat tillbehör för vinterfiske. Men vi hittade inte sjön, det var bara gräs och mossa när vi skottat bort snön och borrade med isborr så det blev inget fiske. Nya förslag.

Man berättade för oss att, om man ringde SJ i Järpen och beställde då kunde rälsbussen sakta ned farten vid Timmerkojan så att man kunde kliva på i farten så att säga.

Vi bestämde då att dagen därpå skulle vi åka med rälsbussen till Storlien, därifrån med

skidor över järnvägen och upp på Rekdalshöjden, ned till Teveldalen i Norge och köpa Norskt margarin. Man kunde köpa margarin och socker billigt i Norge på den tiden.

Nästa morgon stod vi vid Timmerkojans hållplats och väntade på rälsbussen. Lite nervösa var vi. Det var mycket snö där vi stod och vi var många som skulle kliva på och därtill många och tunga bagage som skulle lastas i vagnen på kort tid. Vi visste också att rälsbussen inte fick lov att stanna. Detta med att man klev på i farten var en service för ortsborna med rälsbussförarens samtycke, hade man berättat för oss.

Alltnog, mammorna först in med var sitt barn i famnen. Papporna full fart, in med 4 par skidor och 2 pulkor. När vi satt oss till rätta skrattade vi och sa. Det där gick ju bra. Avstigningen i Storlien gick betydligt lugnare.

Efter ompyssling och nedpackning av våra barn åkte vi iväg. Två vuxna som drog var sin pulka och två som bar ryggsäckar.

Fortsättning på nästa sida...

Dorith och Eilly Östberg på resande fot, glada och förväntansfulla inför resan.

Foto: Maria Sjölander

Vi hade tur med vädret och njöt av utsikten på Rekdalshöjden. Vi anade Brudslöjan, men i dag var det Teveldalen som var målet.

Där nere i Teveldalen fanns då en fjällgård där man kunde köpa Norsk margarin.

Det var vårt mål i dag. Vi skulle förena nytta och nöje med en skidtur på fjället i soligt väder. Samtidigt köpa Norsk billig margarin. Vilken dag!

Det var inte så långt att åka. Vi var rätt snart på höjden och sen bar det utför.

Det blev brantare och brantare och det gick fortare och fortare. Pulkorna började slänga och kränga mot fjällbjörk och vide.

'Det här ser ju livsfarligt ut', sa Elsa och jag till varandra. Vi två bromsade och åkte på skrå hela tiden men så fort våra karlar

åkte! Vi såg hur pulkorna slog mor fjällbjörk

och vide Farten bara ökade. Tänk om pulkaskaklarna går av. Titta hur dom åker!

Vi mammor åkte och skrek hela tiden. Åk inte så fort! Åk inte så fort! Tänk på barna! Stanna, stanna!

Men inte var det någon som lyssnade och saktade farten inte. Dom bara åkte. Snön yrde och pulkorna krängde hit och dit. Vi mammor stod där mitt i backen helt skräckslagna och sa till varandra, 'Har dom helt tappat förståndet?' Tur att vi hade packat ned våra barn noggrant med att fårskinns över ansiktet. Dom ska allt få höra vilka idioter dom är och fråga om dom tror att det är sand och grus dom har i pulkan. Har dom inget ansvar för sina barn?

Vi mammor var fortfarande arga när vi äntligen kom längst ned i backen och det såg att alla var välbehållna.

Jag minns inte vad vi sa men inte var det snälla ord. Karlarna stod bara tysta och tittade på varandra. När vi hade lugnat oss lite sa Harry:

'Jag ska säga precis som det var. Jag kunde inte stanna. Pulkan tryckte på så hårt så det var bara att försöka styra och hålla undan de värsta hindren'.

'Det var samma med mig', sa John.

Efter en stund när vi lugnat oss skrattade vi och pratade om hur tokigt det måste ha sett ut om någon sett vår nedfart.

När vi köpt margarin, fikat vårt medhavda mellanmål och småkillar hade fått röra på sig då var det dags börja hemresan. Nu gick det inte så fort längre.

På kvällarna spelade vi kort och hade mysigt i Timmerkojan.

Hemresan närmade sig. Packningen hade blivit tyngre Nästa fundering? Hur mycket kan man packa på takbryggan på en Morris Minor? Tyvärr så gjordes en missbedömning på den saken.

Efter några mil så rasade takbryggan med pulkor skidor och stavar. Allt låg som en bråte på vägen. Vi bara skrattade. Det gjorde man ju i de åren.

Hem kom vi välbehållna. Vi tyckte alla vi hade haft en härlig och spännande semestervecka. Många glada minnen blev det också som vi efteråt pratade om i flera år.

Dorith med den vackra Norrbottensdräkten från Pite-Älvdals trakten.

Foto: Maria Sjölander

Dorith Sjölander

Några tankar kring den första månaden av covid19.

Den 11 mars 2020 deklarerade WHO att världen drabbats av en pandemi. Corona. Vad betydde det och hur skulle det påverka oss? Många frågetecken uppstod. Regering och ansvariga myndigheter – både nationella och lokala – var inte beredda när smittan kom in i vårt land. Ingen beredskap fanns för att hindra smittspridning och med den samhällsstruktur vi har i vårt land lades stort ansvar på regioner och kommuner att vidta åtgärder.

I dagspressen började man jämföra Coronan med spanska sjukans härjningar 1916 – 1918 och det fanns till och med artiklar om digerdöden som härjade på 1300-talet. Det här minskade ju inte oron som vi lite till mans kände inför den nya pandemin.

Folkhälsomyndigheten startade med dagliga pressträffar där man uppmanade oss att vara noga med handhygien och hålla avstånd till andra och absolut inte samlas i träffar av olika slag.

Folkhälsomyndigheten började också redovisa smittfallen för olika regioner och antal döda i covid19.

Det var väl då vi började inse allvaret med denna pandemi. Man började också tala om olika riskgrupper i samhället och dit hörde ju bl a 70-plussare.

Eftersom den som skriver dessa rader tillhör den övre riskgruppen, dvs 80 år och äldre, var det självklart att följa de olika råden som Folkhälsomyndigheten dagligen upprepade. Man slutade gå till affären. Man träffade inga andra människor. Det är klart att det uppstod känslomässiga reaktioner när man som ensamstående inte träffade nära och kära.

Rent praktiskt blev det en dotter som handlade mat som hon levererade till dörren och betalning kunde göras via Swish. Sedan får man tacka tekniken för de möjligheter som gavs till kontakt med barn och barnbarn via Skype, Zoom och WhatsApp. Det var och är viktiga avbrott som gjort ensamheten lättare.

I det kristillstånd som uppstod genom pandemin fanns också exempel på lojalitet och omtänksamhet. En yngre granne till mig frågade om de skulle handla mat mm som jag behövde. En granne kom med bakverk. Mycken omtanke. Det är då ensamheten blir lättare att bära.

Motion är ju viktigt för alla åldersgrupper och speciellt för oss äldre. Under pandemin blev det begränsningar i motionslokaler typ gym mm. Men utomhus kunde man vara. Det var intressant att se hur folk man mötte på promenad var noga med att hålla avstånd, gärna ett par meter. Man anpassade sig verkligen till de regler myndigheterna rekommenderade. Överhuvudtaget har pandemin varit omvälvande på många sätt och gett oss regler att förhålla oss till som vi kanske kommer att behålla lång tid framöver.

Kjell Dahl, artikelförfattare.

Foto:K.Dahl

Kjell Dahl

Bild från årsmötet 2021 på restaurang 'hos Andreas.' Vi sitter utspridda enligt bestämmelserna. Foto:S.Berg

Årsmötet den 17 juni 2021 blev första medlemsmötet på ett drygt år. Enligt anpassade restriktioner från den 1 juni av Folkhälsomyndigheten fick vi inte vara mer än 50 deltagare på möten och endast fyra vid varje bord. Handsprit stod utplacerade lite här och där som en påminnelse om att hålla smittan borta. Normalt brukar det vara ett 50-tal på årsmötet men denna gång var det drygt 30 medlemmar. Underhållning av Anders Silfverdal som sjöng och spelade gitarr.

I presidiet på årsmötet satt Gertrud Nygren(t.v) som ordförande. Till vardags är hon vice ordförande på Distriktet och en eftertraktad årsmötesordförande. Snabb med klubban och har oftast en rolig historia på lut. Sekreterare var Elsy Walter (t.h) som i vanliga fall även har den tjänsten hos oss.

Text och foto: S.Berg

Tisdagsdax

Sedan 1987 har PRO Distriktets föreningar i samarbete med Jamtli och kommunen arrangerat Tisdagsdax under Juli månad varje sommar. Vår förening har varit aktivt medverkande varje år genom att tillsammans med PRO Körfältet arrangera en av tisdagarna.

Tyvärr har pandemin hindrat traditionen under 2020 och 2021.

Men jag hoppas att det nästa år 2022 blir en omstart av denna så populära aktivitet som varje år besöks av tusentals pensionärer och rörelsehindrade som då får gratis tillträde till Jamtlis faciliteter.

PRO-föreningarna anordnar tipsrunda samt underhållning vanligen i Brunflologen under några timma.

Säsongen avslutas den första tisdagen i augusti med Pensionärernas dag som kommunen står för med hjälp av PRO föreningarna. Då brukar det bjudas på underhållning med lite större dignitet och många är de kända och folkkära artister som varit där

Gunnar Bergman

Lite om boule

I vår aktiva förening spelar vi också boule. Vi spelar både utomhus på sommarhalvåret på Lövsta idrottsplats och sedan inomhus i anslutning till vår föreningslokal i Lövsta företagscentrum under vinterhalvåret. Denna aktivitet bedriver vi som en öppen verksamhet vilket innebär att även icke-medlemmar är välkomna att delta.

2013 startades aktiviteten under en något mer organiserad form men eftersom det redan fanns ett antal bouleklot i föreningen så har det också spelats innan dess.

Varje år deltar vi i DM för PRO i mitten av augusti som hittills arrangerats i Hackås där man har banor för alla anmälda lag.

Under 2020 var förstas även det inställt men kommer att spelas i år 2021.

Gunnar Bergman

Det här med digitalisering

Om man skall berätta något om vår tid kan man inte undgå att nämna den digitala utvecklingen. 1971 när PRO Frösön bildades hade vi inte en aning om hur beroende vi skulle komma att bli av datorer. Numera lever vi i ett nästan helt datoriserat samhälle.

Speciellt många äldre lever i ett digitalt utanförskap och många på landsbygden saknar fortfarande bredbandsuppkoppling. Det är mycket kvar att göra där för myndigheterna. Kontanter är så gott som borta i samhället och används endast i undantagsfall. Dessutom, när Coop för ett tag sedan blev utsatt för en cyberattack som gjorde att alla butiker stängdes då hade vi alla anledning att bli betänksam. Om det hade drabbat alla matbutiker i landet hur hade vi klarat oss då?

Men bortsett från det.

Glädjen och nyttan som vi dagligen har av internet, inte minst med våra mobiler, överskuggar alla eventuella farhågor vad gäller datorer och internet.

Sylvia Berg

På bilden t.h ses Gunnar Bergman och Gurli Söderström diskutera sina mobiler som inte alltid är så lätt att förstå sig på.

Foto: S.Berg

Hur är det i föreningen i dag?

En som särskilt bör nämnas och som har varit och är en stor tillgång för vår förening är KG Brygg. Hans förmåga att levandegöra Jämtlands historia, dels som cirkelledare men också som guide på många av våra utflykter på somrarna, är oförglömliga. Hans berättelse om norske kungen Sverre som med sina "birkebeinar" överlistade jämtarna är berömda. Här ovan ses han på en av sommarens utflykter till Hornsbergskyrkan och Frösöstenen tillsammans med fr.v Elisabeth Malmberg, Solveig och Håkan Palm, Brigitta Brygg och Ulla Graffmo.

Foto: Birgitta Håkansson/Text:S.Berg

Till sist..

vill vi gärna ta en del av utrymmet till dagens verklighet. Vi försöker på alla sätt bredda och anpassa vår verksamhet efter de förändringar som är i samhället. Som förening för pensionärer är det givetvis äldres välmående vi har i åtanke. Det förutsätter ju att du som medlem också bidrar på ditt sätt, med idéer och aktivt deltagande på olika sätt. Det kan t.ex gälla kulturen där vi nu har lärt oss att vi har en hel del i vår historia att leva upp till.

Kan du spela något instrument eller känner obändig lust att starta en kör eller är du av den smidiga och rörliga sorten som gärna rör på sig så behöver vi ledare till motions –och vattengymnastiken.

En del platser i styrelsen kommer att bli vakanta till nästa årsmöte. Så du ser, det finns många platser att fylla.

När man talar med medlemmar så säger en del att det är bra att PRO finns och att de gärna är medlemmar. För att få en levande förening räcker det inte alltid. Alla talanger och krafter behövs, det är så vi blir en förening som är relevant för alla.

Allra sist vill vi tacka alla som bidragit med texter i denna tidning. Utan er hade det inte blivit någon Jubileumstidning.

Sylvia Berg

Slutligen kan vi inte bortse från att nämna vårt goda samarbete med ABF som genom åren varit oss till stort stöd på många sätt. Alla våra studiecirklar och all vår kulturverksamhet sker i samarbete med ABF. Stort tack!

ARBETARNAS BILDNINGSFÖRBUND